

Man fik end altsaa til Omvalg paa 1 Medlem.

Der afgaves ialt 49 Stemmesedler, hvoraf 4 vare blanke. Tilbage bleve saaledes 45 gyldige Stemmesedler; afgjørende Flertal var altsaa 23.

Ingen blev valgt. Buch fik 21 St., Kosob 18 St. og Haastrup 6 St.

Der blev saaledes at foretage et Omvalg, som var bundet mellem Buch og Kosob.

Med den foretagne Valghandling afgaves der 43 Stemmesedler, hvoraf 6 vare blanke. Tilbage bleve saaledes 37 gyldige Stemmesedler. Valgt blev Buch med 21 St. (Kosob fik 16 St.).

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2225 fg.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Solfstein-Ledreborg: Det er ikke min Hensigt at spille Thingets Tid med at tale længe om den foreliggende Tillægsbevillingslov, men der er dog et Par Spørgsmaal, som jeg ikke godt kan Andet end henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa. Dertil regner jeg egentlig ikke det under Nr. 1 i Anmærkninger opførte Spørgsmaal om Østersfiskeriet eller det Kompagnis Forpligtelser, der har forpagtet Østersfiskeriet, men jeg skal dog alligevel gjøre en kort Bemærkning med Hensyn dertil. Der fremhæves i Anmærkningerne, at det er Villighed i Forbindelse med en for Resten temmelig vag Udtalelse i den Kontrakt, som Regjeringen har sluttet med vedkommende Østersfiskere, der medfører, at der bør gives en Slags Erstatning paa Grund af den Nedgang i Fiskeriet, der har fundet Sted i de senere Aar. Denne Nedgang siges for en væsentlig Del at hidrøre fra Natursfænomener, men man ser ikke ganske klart, hvor meget der hidrører fra Natursfænomenerne, og hvor meget fra andre Grunde, maaste f. Ex. uhenigtsmæssig Drift og for stærk Fiskeri. Det skal jeg nu ikke komme ind paa i dette Dialekt, da der jo findes Bilag til Sagen, som ville blive behandlede i Finantsudvalget, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at, naar der i Hensyn til dette foreslaas en saa betydelig Nedsættelse som den,

her er Tale om, synes det dog at være rimeligt, om man havde gjort den samme Betragtning gjældende i et noget lignende Forhold med Hensyn til de tidligere Forpagtere, ganske vist ikke paa Grund af Nedgang i Udbyttet, men af Hensyn til de Offre, som paaastaas og vistnok ikke kunne modbevises at være bragte af disse. Det er imidlertid ikke sket. De tidligere Forpagtere, hvorefter ganske vist en betydelig ringere Afgift, men havde ogsaa en langt mindre Indtægt af Østersfiskeriet paa Grund af de daværende Komunikationsmidlers mindre gode Beskaffenhed, og paa Grund af, at de ikke havde det Kendskab til Forholdene og fulgte den nye Methode at drive Fiskeriet paa som de nuværende Fiskere, og navnlig vel ogsaa paa Grund af, at de ikke drev det — jeg vil ikke sige saa energisk, men at de dog ikke toge saa mange Østers som de nuværende Fiskere. Derved have de vistnok lidt et Tab, og de have senere andraget Regjeringen om en Godtgjørelse — ogsaa i Hensyn til en Kontraktbestemmelse — for, hvad de have gjort for Østersfiskeriets Forøgelse; men denne Godtgjørelse have de ikke faaet; den er negtet dem. Jeg kan nu ikke se rettere, end at, naar man saa beredvillig gaar ind paa her at give en meget betydelig Godtgjørelse til det nuværende Kompagni, burde man vise nogen Smødetommen ogsaa imod de tidligere Fiskere. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at behandle disse forskjellig, og jeg ser saa meget mindre Grund til at være særlig ømsindlig mod de nuværende Forpagtere, som det jo er en bekjendt Sag, at de nuværende Forpagtere ikke i Realiteten er Handelsbanken, men et stort tydst Østersselskab, der har forpagtet Østersbanterne egentlig for at hindre Konkurrencen. De ere nemlig Istandhavere — om det er som Eier eller Forpagter, kender jeg ikke saa nøie — af vistnok de fleste nordeuropæiske Østersbanter, saa at det altsaa ligger i deres Interesse, selv om de komme til at betale temmelig meget paa et enkelt Sted, at have det hele for berrigjennem at kunne sætte Prisen paa Østers. De Hensyn, der maa tages, maa altsaa tages med et noget mindre blødt Hjerte end overfor de tidligere Fiskere, der vare Indlændinge, ikke kjendte saameget til Fiskeriet og ikke drev det med den Art af kommerciel Interesse, som de nuværende Forpagtere drive det. Sagen vil sandsynligvis, antager jeg, komme til nærmere Overveelse i Udvalget. Jeg skal kun her gjøre opmærksom paa, at, naar man vil ind paa den Vej — Noget, som jeg især vil hævde vil anbefale eller ikke — at give de nuværende Forpagtere Godtgjørelse, da taler Villighed i høj Grad for, at man stiller sig noget anderledes til de tidligere Forpagtere, end man hidtil har gjort. — Dernæst kommer jeg til et andet Spørgsmaal, som findes omtalt i Anmærkningerne. Der forlanges af Indenrigsministeren en Tillægs-